

המבט הפנימי

מאורעות הזמן מבעל בלבבי משכן אבנה

פרשת עקב תשפ"ד 008 ♦ עמוד א'

מלחמה - אתחלתא דגאולה (מגילה יז ע"ב)

סיחון ומואב

כתיב בספר במדבר (פרק כא) על מלחמת ישראל בסיחון -

(פסוק כג) וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגַבְלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל הַמְדֻבָּרָה וַיִּבֹא יְהִצֵּה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל:

צורת המלחמה כנגד סיחון - בשורש המאוחד

ופירש רש"י (שם) ע"פ המדרש רבה (יט, כט), וז"ל

וַיֵּצֵא לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל - אילו היתה חשבון מלאה יתושין, אין כל בריה יכולה לכבשה, ואם היה סיחון בכפר חלש אין כל אדם יכול לכבשו, וכל שכן אלו שהיה בחשבון. אמר הקדוש ברוך הוא מה אני מטריח על בני כל זאת לצור על כל עיר ועיר, נתן בלב כל אנשי המלחמה לצאת מן העיירות ונתקבצו כולם למקום אחד, ושם נפלו. ומשם הלכו ישראל אל הערים ואין עומד לנגדם כי אין שם איש, אלא נשים וטף, עכ"ל.

נמצאנו למדים שצורת המלחמה כנגד סיחון, לא הייתה רק באנשים - פרטים. אלא מלחמה בשורש, והשורש מאוחד.

וכן מצאנו בדברי הפסיקתא זוטרתא (לקח טוב) (שם, כד)

ויִפְתּוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חֶרֶב. הכו כל חיל סיחון כאיש אחד שנאמר וַיִּפְתּוּ, עכ"ל.

ויתר על כן מצאנו בדברי רבותינו, שעצם המלחמה עצמה הייתה בשורש - בשר של סיחון, וז"ל הילקוט שמעוני (פ' חקת רמו תשסד) א"ל הקדוש ברוך הוא (דברים ב, כד) רָאָה נְתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־סִיחֹן, עד עכשיו לא עשו מלחמה ואמר ליה נתתי בידך, אלא נטל הקדוש ברוך הוא לשרי סיחון ועוג וכפתן והשליכן לפני משה אמר ליה כל זמן שהיו אלו קיימין והיו עמהם היו נוצחין, עכשיו הרי הן מסורין בידך עמוד ועבור שנאמר (שם) קוּמוּ סִעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל אַרְזֵן, עכ"ל.

עיר חשבון משל מואב הייתה

ועל עיר חשבון שישראל כבשו מיד סיחון נאמר -

(במדבר כא, כו) כִּי חֲשַׁבֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחָם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֲרָצוֹ מִיַּד עַד־אֲרֵז:

ופירש רש"י (שם) וז"ל,

וְהוּא נִלְחָם - למה הוצרך להכתב, לפי שנאמר (דברים ב, ט) אֶל־תִּצַּר אֶת־מוֹאָב, וחשבון משל

המבט הפנימי

מאורעות הזמן מבעל בלבבי משכן אבנה

פרשת עקב תשפ"ד 008 ♦ עמוד ב'

מלחמה - אתחלתא דגאולה (מגילה יז ע"ב)

מואב היתה, כתב לנו שסיחון לקחה מהם ועל ידו טהרה לישראל, עכ"ל.

המלחמה עם סיחון נחלק לשני חלקים - א. סיחון ב. ממון שהיה שייך למואב
והבן שבמלחמה עם סיחון היו ב' חלקים. א. מלחמה עם סיחון. ב. מלחמה על ממון שהיה שייך למואב.

והנה תיבת מואב מורכבת מ; מ - אב, והינו אב - השורש, אחדות. ולכן מכח ממון מואב (עיר חשבון) שהיה ברשות סיחון, נתקבצו כולם למקום אחד, היינו נתחברו לשורש שהוא אחד, וכן המלחמה עצמה הייתה בשורש, בשר שלהם. וזהו מלחמה מכח מואב, מלחמה באב - בשורש.

אולם מכח סיחון המלחמה היא בבחינת 'אמא' (נשים) כמ"ש (ב"ב עח:): עיר סיחון - שמהלך אחר שיחה נאה, בבחינת אמירה רכה לנשים, וכמ"ש (קידושין מט:): 'קבין של שיחה ירדו לעולם ט' נטלו נשים ואחד כל העולם כולו.

ובלשון אחרת והיינו הך, המלחמה בסיחון הוא היפך מלחמה במואב. המלחמה במואב הוא מלחמה בשורש, ולהיפך מלחמה בסיחון, הוא במלחמה בענפים שנגררים. ומשום כך נחלקה המלחמה לשנים, תחלה הכו את כל הגברים הלוחמים, בחינת אב, ואח"כ הכה כל הנשים והטף, בחינת אמא, והבן.

תכסיסי מלחמה של ישראל כנגד מואב וסיחון

וכן בישראל הנלחמים, מחד עבודתם להדבק בשורש, בהקב"ה, וזהו כנגד מואב. ומאידך כנגד סיחון עבודתם להגרר אחרי ית"ש, בבחינת 'משכני אחריך נרוצה'.

וכן כנגד מואב העבודה היא בטחון - דבקות בשורש. וכנגד סיחון - מלשון שיחה - הע' בודה היא תפילה^ה.

^ב ומקורו מדברי הגמרא (תולין ס:): וז"ל כי חשבון עיר סיחון מלך האמורי היא והוא נלחם במלך מואב וגו' מאי נפקא מינה? דאמר להו הקדוש ברוך הוא לישראל, אל תצר את מואב, אמר הקדוש ברוך הוא: לית סיחון - ליפוק ממואב, וליתו ישראל - וליפקו מסיחון; והיינו דאמר רב פפא: עמון ומואב טיהרו בסיחון, עכ"ל.

^ג ועין ברבינו בחיי (במדבר כא, כד) וז"ל "לסיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבון", ודרשו בו: למה נקרא שמו סיחון שהכל מסיחין בגבורתו.

^ד בחינת מהלך אחר שיחה נאה, נשים וטף. (עין ב"ב עח:)

^ה וכן מרומז במפלתם לפני בני"י, כמו שדייק התפארת שלמה (פרשת בלק) וז"ל "וירא בלק את כל אשר עשה ישראל לאמורי ויגר מואב וגו' יל"ד למה לא נאמר לסיחון מלך האמורי או מלך חשבון למה קיצר ואמר לאמורי. גם מה ראה הוא יותר מזולתו ולמה תלה הכתוב בו וכו' וז"ש וירא בלק את כל אשר עשה ישראל לאמורי, שעשו הכנות וכוונות התפלה וטהרת הלב. לאמורי. פי' לאמור דברי תפלה ובקשה להשי"ת.

המבט הפנימי

מאורעות הזמן מבעל בלבבי משכן אבנה

מלחמה - אתחלתא דגאולה (מגילה יז ע"ב)

- מבט פנימי 01 ♦ שורש המלחמות - משיח
- מבט פנימי 02 ♦ מלחמות ה'
- מבט פנימי 03 ♦ קול מלחמה
- מבט פנימי 04 ♦ ספר מלחמות ה'
- מבט פנימי 05 ♦ מלחמת עמלק
- מבט פנימי 06 ♦ עמוד הענן
- מבט פנימי 07 ♦ חצרות
- מבט פנימי 08 ♦ סיון ומואב

המבט הפנימי

מאורעות הזמן מבעל בלבבי משכן אבנה

מלחמה - אתחלתא דגאולה (מגילה יז ע"ב)

מלחמה - אתחלתא דגאולה

(מגילה יז. ע"ב)

ושואלים: ומה ראו לומר ברכת "גאולה" כברכה שביעית במספר? אמר רבא: מתוך שמסורת בידינו שעתידין ישראל ליגאל בשנה השביעית (השמיטה) לפיכך קבעוה בשביעית. ושואלים: והא [והרי] אמר מר [החכם]: בשנה הששית לשנות השמיטה של ימות המשיח ישמעו קולות, בשנה השביעית יהיו מלחמות, ובמוצאי שביעית משיח בן דוד בא, הרי שלא תהיה הגאולה בשביעית אלא לאחריה! ומשיבים: בכל זאת מלחמה זו נמי [גם כן] אתחלתא [התחלת] הגאולה היא ולכן שייך לומר שהגאולה בשביעית.

כל שבוע מבט פנימי חדש

